

pára ette, ja siis on fibbe muhtlus
Marga palk.

6.

Kewivade laulda.

Güddä hüppab rómuštades,
Talwe aeg on mõda läind;
Lumine kärtet sullatades,
Päike meide soia teind.

Metsad lõwad pakkatama,
Rehhõ- ma jo haljandab;
Orras wórsub, keswataung
Rohket wiija rutustab.

Ufad, luuhad, arrud, soed
Woido mõtwad kaswada,
Talwe lumine messi wend
Indsid uelle wágge ka.

Öpitt laulab, leokenne
Lendab lauldes, kõrgi lõdb
Dinna wisi, pásokenne
Poegedele pessa teeb.

Wiimised lomab, pessa kaitstes,
Pari mõina ruttawad.
Suise ello rómo maitstes
Karja lapsed diskawad.

Wannad, nored, mingem töle
Harrigem märd keiaest wäest;
Siis ei tulle waeius peole,
Siis saab leiba ommast käest!

